

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 21 päivänä tammikuuta 1998,

Ranskan Société française de productionille myönnettäväksi suunnitteleman tuen ehdollisesta hyväksymisestä

(tiedoksiannettu numerolla K(1998) 230)

(Ainoastaan ranskankielinen teksti on todistusvoimainen)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(98/466/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 93 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan,

ottaa huomioon sopimuksen Euroopan talousalueesta ja erityisesti sen 62 artiklan 1 kohdan a alakohdan,

on antanut niille, joiden etua asia koskee, tilaisuuden esittää huomautuksensa edellä mainittujen artiklojen mukaisesti ⁽¹⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

1. JOHDANTO

Tämä päätös on jatkoa 12 päivänä helmikuuta 1997 tehdylle komission päätökselle ⁽²⁾ aloittaa perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu menettely. Kyseinen menettely ja tämä päätös koskevat 2 500 miljoonan Ranskan frangin (379 miljoonan ecun ⁽³⁾) suuruisia tukea, jota Ranska aikoo myöntää Société française de productionille, jäljempänä "SFP". Kyseisestä tuesta 1 200 miljoonaa frangia (182 miljoonaa ecua) on tarkoitettu teolliseen rakenneuudistukseen ja 1 300 miljoonaa frangia (197 miljoonaa ecua) rahoituksen rakenneuudistukseen. Menettelyn aloittamisen yhteydessä sekä odoteltaessa esitetyn rakenneuudistussuunnitelman täytäntöönpanemista komissio on hyväksynyt 350 miljoonan Ranskan frangin pelastustuen, jolla taataan SFP:n toiminta lyhyellä aikavälillä.

SFP tarjoaa pääasiassa televisio-ohjelmien tuottajille audiovisuaalisen alan teknisiä palveluja. Kun Ranskan yleisradioyhtiö ORTF hajotettiin useiksi yhtiöiksi vuonna

1974, televisiotuotantoa ryhtyi harjoittamaan uusi yhtiö SFP, mutta lähetystoiminta uskottiin useille muille yrityksille. SFP:llä oli kuitenkin edelleen suojattu asema Ranskan audiovisuaalisen alan markkinoilla. Tällä hetkellä SFP on kokonaan valtion omistuksessa.

Kilpailu audiovisuaalisen tuotannon alalla avattiin vuonna 1986. Koska SFP oli huonosti valmistautunut uuteen kilpailuympäristöön, sen liikevaihto laski ja se joutui taloudellisiin vaikeuksiin. Myös työntekijämäärä on supistunut huomattavasti, eli vuoden 1985 2 515 henkilöstä 996 henkilön vuoden 1997 loppuun mennessä. Valtio ja muut julkisen alan osakkeenomistajat ovat korvanneet vuodesta 1986 lähtien kirjatut tappiot. Kyseisen ajankohdan jälkeen Ranskan viranomaiset ovat myöntäneet SFP:lle neljällä tukitoimenpiteellä yhteensä 2 370 miljoonaa Ranskan frangia. Tästä määrästä ⁽⁴⁾ komissio on hyväksynyt yhteensä 1 260 miljoonaa Ranskan frangia 27 päivänä helmikuuta ja 25 päivänä maaliskuuta 1992 tekemillään päätöksillä. Jäljelle jäävästä 1 110 miljoonan frangin tuesta on tehty komission päätös 97/238/EY (jossa asiasta on annettu lisätietoja), joka oli kielteinen, koska rakenneuudistussuunnitelmaa ei ollut toimitettu. Saatuaan kielteisen päätöksen Ranskan viranomaiset ovat antaneet komissiolle sitoumuksensa siitä, että kyseinen tuki (korvoineen tällä hetkellä 1 300 miljoonaa Ranskan frangia) peritään viipymättä takaisin tuensaajalta.

Tässä päätöksessä tarkoitettu teollinen rakenneuudistustuki mukaan lukien, SFP:lle on tähän mennessä myönnetty yhteensä 3 570 miljoonaa Ranskan frangia (2 370 miljoonaa frangia sekä 1 200 miljoonaa frangia) eli 541 miljoonaa ecua.

⁽¹⁾ EYVL C 126, 23.4.1997, s. 4

⁽²⁾ Katso alaviite 1.

⁽³⁾ 1 ecu = n. 6,6 Ranskan frangia.

⁽⁴⁾ EYVL L 95, 10.4.1997, s. 19

Menettelyä aloitettaessa Ranska suunnitteli SFP:n yksityistämistä myymällä sen yksityisille yrityksille Images Télévision Internationale (ITI) ja Générale d'Image (GI). Ostajien oli määrä toteuttaa rakenneuudistus, johon edellä mainitut tuet liittyivät. Huhtikuussa 1997 ilmeni kuitenkin, että kauppa ei toteutuisi. Ranskan viranomaiset esittivät komissiolle 24 päivänä marraskuuta 1997 rakenneuudistussuunnitelman, joka muistutti edellistä, SFP:n ostajaehdokkaiden laatimaa suunnitelmaa. Aiemmasta suunnitelmasta poiketen yksityistämistä ei enää suunniteltu.

2. RAKENNEUUDISTUSSUUNNITELMA

2.1. Suunnitelman osat

Marraskuun 24 päivänä 1997 esitetty suunnitelma perustui toisaalta SFP:n toimintakustannusten alentamiseen ja toisaalta yrityksen liiketoiminnan kehittämiseen. Suunnitelma on laadittu ajanjaksolle 1 päivästä tammikuuta 1998 vuoden 2000 loppuun. Vaikutukset liikevaihtoon, tulokset sekä vakituinen ja tilapäinen työvoima esitetään seuraavassa taulukossa.

(Luvut miljoonaa Ranskan frangia)

	1997	
Liikevaihto	501	
Muut tulot	134	
Tulo yhteensä	635	
Kokonaiskustannukset	820	[. . .] (*)
Tulos	-185	
Vakituinen henkilöstö	996	
Tilapäinen tekninen henkilöstö	123	
Henkilöstön määrä yhteensä	1 119	

(*) Tässä julkaistussa päätöksessä on liikesalaisuuksina eräitä tietoja poistettu.

Talouden on määrä olla tasapainossa vuoteen 2000 mennessä, jolloin odotetaan 28 miljoonan Ranskan frangin tulosta, joka vastaa 14 prosentin suuruisia tuottoa omalle pääomalle. Oman pääoman ja taseen loppusumman suhde on 32 prosenttia.

[...]

Suunnitelmassa ehdotetaan toimia, jotka kohdistuvat kahteen suurimpaan kuluerään, jotka ovat ulkopuoliset kulut ja henkilöstökulut. Rakenteiden yksinkertaistamisen johdosta SFP:n uudelleenjärjestelyn odotetaan vähentävän ulkopuolisia kuluja paremmalla hankintapolitiikalla, kehittyneemmällä varastonhallinnalla ja alhaisemmilla toimintakustannuksilla. Henkilöstökustannukset muodostavat merkittävän osan SFP:n toimintakustannuksista. Sekä SFP:n ostajaehdokkaat että Ranskan viranomaiset katsovat, että talouden tasapaino edellyttää kulujen supistamista. Ranskan viranomaisten suunnitelma oli tässä suhteessa vielä yrittäjien suunnitelmaa tiukempi. Pysyvän henkilöstön määrää vähennettäisiin noin 450 työntekijään. Tämä edustaa 566 työntekijän poistumaa ja 20 työntekijän työhönottoa. Nämä 566 poistumaa saavutetaan seuraavilla toimenpiteillä:

- vähintään 55 vuoden ja 2 kuukauden ikäiset työntekijät lähtevät 31 päivään joulukuuta 1998 mennessä (469 henkilöä). SFP aikoo ehdottaa eräille työntekijöille, jotka ovat 31 päivänä joulukuuta 1998 vähintään 51-vuotiaita, mutta eivät ole vielä täyttäneet 55 vuotta ja 2 kuukautta, joko ryhtymään henkilökohtaisiin hankkeisiin tai eroamaan yrityksen palveluksesta yrityksen taatessa toimeentulon. Tämä koskee 252:ta henkilöä;
- vapaaehtoiset irtisanoutumiset, joihin kannustetaan erityisesti henkilökohtaisia hankkeita tukevin erityistoimenpitein (55 henkilöä);
- siirtyminen tilapäiseksi työntekijäksi (20 henkilöä);
- siirtyminen eläkkeelle (12 henkilöä);
- siirtyminen julkiselle audiovisuaaliselle alalle (10 henkilöä, mikä vastaa vuosien 1994–1996 keskiarvoa).

Vakituisten työntekijöiden määrän odotetaan kehittyvän seuraavasti: 996 (tammikuu 1998), 965 (heinäkuu 1998), 435 (tammikuu 1999), 450 (heinäkuu 1999) ja 450 (tammikuu 2000).

Vakituisten työntekijöiden määrän vähentyessä tilapäisen teknisen henkilöstön määrä kasvaa rajoitetusti (123 henkilöä vuonna 1997 270 henkilöön vuoden 2000 loppuun mennessä).

Jo useita vuosia sitten luovuttiin pakollisesta tilausjärjestelmästä, jonka mukaan julkisten televisiokanavien oli tehtävä tilauksia SFP:ltä. Siitä lähtien SFP:n on täytynyt kilpailla markkinoilla muiden audiovisuaalisen alan yritysten kanssa, eikä se ole voinut varmistaa liikevaihtoaan tällaisen järjestelmän avulla. Liikevaihto pyritään säilyttämään tilanteesta ja henkilöstön määrän laskusta huolimatta lähes muuttumattomana vuodesta 1997 vuoteen 2000 organisaation tehokkuuden parantamiseen tähtäävillä toimenpiteillä:

- liiketoiminnan kehittäminen (on luotava yhtenäinen ja markkinoita vastaava kaupallinen toiminta; SFP:n kaupallisten toimintojen johtohenkilöiden ja asiakkaiden välille on luotava erityinen ja henkilökohmainen suhde; toimitusaikojä lyhennetään yksinkertais-tamalla menettelytapoja);
- rakenteiden yksinkertaistaminen siten, että ne sovel-tuvat paremmin yrityksen uuteen pienempään kokoon (suunnittelutoimintojen yhdistäminen ja tietokoneista-minen, järjestelmällinen pyrkimys taloudellisempaan organisaatioon);
- organisaation yksinkertaistaminen ja kannustavuuden parantaminen lisäämällä työaikojen joustavuutta ja uudistamalla SFP:n palkkiojärjestelmää.

Lisääntyneen tehokkuuden odotetaan parantavan vaki-tuisen henkilöstön tuottavuutta 12–15 prosenttia tarkas-teltavasta toiminnasta riippuen. Jos SFP:n liikevaihto säilyy lähes ennallaan audiovisuaalisen alan markkinoiden kasvaessa (erityisesti kanavien määrän kasvun ja sen myötä lisääntyneen oman tuotannon ansiosta), sen markkina-osuus itse asiassa pienenee.

Osa yhteensä 2 500 miljoonan Ranskan frangin tuesta on tarkoitettu mainitun teollisen rakenneuudistuksen kustan-nusten kattamiseen ja osa rahoituksen rakenneuudistuk-seen. On todettu, että rahoituksen rakenneuudistuksella yrityksen käyttöön on asetettu uusia varoja, mikä on osoit-tautunut tarpeelliseksi aiempien velkojen maksamisen vuoksi, [...].

2.2. Vertailu ITI:n ja GI:n suunnitelmaan

Vertailtaessa suunnitelmaa komissiolle aluksi toimitettuun ITI:n ja GI:n suunnitelmaan, joka esitetään päätöksessä menettelyn aloittamisesta, voidaan havaita suunnitelmien olevan varsin samankaltaisia. Molemmissa ehdotetaan samaa tukimäärää teolliseen rakenneuudistukseen (1 200 miljoonaa frangia) ja samansuuruista tukea rahoituksen rakenneuudistukseen (1 300 miljoonaa frangia). Edellä olevassa taulukossa esitetyt taloudelliset tunnusluvut ovat samankaltaiset kuin ITI:n ja GI:n suunnitelman sisältämät tunnusluvut, sellaisena kuin ne on esitetty menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä:

- ITI ja GI olivat liittäneet suunnitelmaansa useita ehtoja. Merkittävin ehto, joka poikkesi kyseisissä suun-nitelmissä ja jota sen vuoksi kannattaa tarkastella, on vakituisen henkilöstön vähentäminen sekä yhteisen sopimuksen laatiminen. Tämänhetkisen suunnitelman mukaan henkilöstömäärää supistetaan enemmän (566 henkeä) kuin alkuperäisessä suunnitelmassa (460 henkeä). Yhteistä sopimusta ei enää suunnitella, mutta sen sijaan laadittaisiin toinen vastaava sopimus, jolla on samankaltaiset vaikutukset: työajan joustavuuden lisääminen ja SFP:n palkkiojärjestelmän uudistaminen;
- ITI:n ja GI:n suunnitelmassa liikevaihdon arvioitiin vuonna 1999 olevan 600 miljoonaa Ranskan frangia, ja samaa suuruusluokkaa oleva liikevaihto (606 miljoonaa frangia) esitettiin myös jälkimmäisessä, ilmoituksen kohteena olleessa suunnitelmassa; käsite

”liikevaihto” määriteltiin eri tavoin kyseisissä suunni-telmissä;

- vaikka vanhan suunnitelman mukaan vuoden 1999 kustannukset olivat 590 miljoonaa Ranskan frangia, edellä esitetyt kustannukset ovat hieman alhaisemmat, eli 578 miljoonaa frangia.

3. SAADUT HUOMAUTUKSET

Ranskan viranomaiset eivät ole esittäneet menettelyn aloittamista koskevia huomautuksia. Sen sijaan ne vasta-sivat komission 2 päivänä joulukuuta 1997 lähettämään kirjeeseen (kirjeellä 5 päivältä joulukuuta 1997), joka koski 24 päivänä marraskuuta 1997 annettua suunnitelmaa. Lisäksymyksiä esitettiin vielä kirjeellä 23 päivältä joulu-kuuta 1997, johon saatiin vastaus 8 päivänä tammikuuta 1998.

Valittaja, joka oli toimittanut komissiolle SFP:n tukia koskevan valituksen jo kirjeellä 7 päivältä huhtikuuta 1994, esitti 20 päivänä toukokuuta 1997 päivätyllä kirjeellä huomautuksensa menettelyn aloittamisesta. Kirjeessään valittaja ilmoitti, että ITI ja GI ovat vetäneet tarjouksensa takaisin 31 päivänä maaliskuuta 1997, että Ranska on tämän jälkeen ilmoittanut yksityistämisenet-telyn keskeyttämisestä, ja että näin ollen ei ole enää syytä toimittaa komissiolle julkaistua suunnitelmaa koskevia huomautuksia.

Komissiolle 24 päivänä marraskuuta 1997 toimitettua suunnitelmaa koskeviin lehtiartikkeleihin viitaten vali-tuksen tekijä vaati 19 päivänä joulukuuta 1997 saada esittää huomautuksensa tämänhetkisestä suunnitelmasta jatkettussa 93 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa menette-lyssä.

On huomattava, että SFP:n työpaikkaneuvosto ja henki-löstöjärjestöt ovat olleet yhteydessä komissioon, mutta yhteydenotto ei ole säädetyssä ajassa johtanut huomautuk-seen, jonka komissio olisi voinut toimittaa edelleen Ranskan viranomaisille näiden vastauksen saamiseksi.

4. MENETTELY

Edellä kuvailtuun tukeen ei välttämättä vaikuta se, että uusi rakenneuudistussuunnitelma ei enää muodollisesti perustu suunnitelmaan, jonka yksityiset yritykset ITI ja GI laativat SFP:n ostotarjouksen yhteydessä, vaan se perustuu viranomaisien laatimaan rakenneuudistussuunnitelmaan. On syytä huomata, että keskeisiltä osilta uusi suunnitelma on alkuperäisen kaltainen, vieläpä tätä tiukempi.

Koska 12 päivänä helmikuuta 1997 aloitetun menettelyn aikaan suunniteltu yksityistäminen ei ollut merkittävää yrityksen elinkelpoisuuden lopullisen määrittämisen kannalta, ja ottaen huomioon perustamissopimuksen 222 artiklan voidaan päätellä, ettei ole ilmennyt kyseisen menettelyn aloittamiseen liittyviä uusia seikkoja. Tämän

vuoksi kyseisen menettelyn jatkaminen ei ole tarpeen, eikä suunnitelman muutoksilla ole vaikutusta niihin seikkoihin, joiden perusteella lopullinen päätös tässä menettelyssä tehdään.

5. ARVIOINTI

Rahoitusta, jota on kuvattu 1 kohdassa ja jonka osoittamista SFP:n rakenneuudistus suunnitelmaan on kuvailtu 2 kohdassa, on arvioitava perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdan nojalla, jotta voitaisiin todeta, onko kyseessä valtiontuki. Valtion yrityksille myöntämiä varoja ei voida pitää tuottavina investointeina, koska niiden tuotto on aina myönnettyjä varoja pienempi. Tavanomaisessa markkinaympäristössä toimivat yksityiset sijoittajat eivät voisi toimia tällä tavoin⁽¹⁾.

Rahoituksen katsotaan perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdan nojalla olevan valtion tukea, jos se on valtion myöntämää tai valtion varoista muodossa tai toisessa myönnettyä tukea. Komission tehtävänä on tarkistaa, vääristävätkö tai uhkaavatko suunnitellut tuet vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa, tai vaikuttavatko ne jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

Kyseisessä tapauksessa nämä ehdot täyttyvät kummankin valtiontukitoimenpiteen osalta: sekä teolliseen rakenneuudistukseen myönnettävän 1 200 miljoonan Ranskan frangin rahoitusosuuden osalta että velkojen maksamiseen liittyvän 1 300 miljoonan Ranskan frangin rahoituksen rakenneuudistuksen osalta.

Tuki saattaa parantaa SFP:n mahdollisuuksia markkinoida tuotteitaan niin Ranskassa ja muissa jäsenvaltioissa kuin ETA-sopimuksen allekirjoittaneissa maissa. Lisäksi tuki uhkaa vaikeuttaa ulkomaisten audiovisuaalisen alan yhtiöiden markkinoimien palvelujen pääsyä Ranskan markkinoille.

Tuki vääristää tai uhkaa vääristää jäsenvaltioiden välistä kilpailua. On olemassa audiovisuaalisen alan tuotteiden Euroopan markkinat, joilla teknisten palvelujen tarjoajat kilpailevat. Integroitujen audiovisuaalisten teosten tuotannossa käydään yhtä voimakasta kilpailua kuin studiohenkilöstön tai äänitysstudioiden tarjoamisessa. Näillä markkinoilla toimii tavallisesti eräitä SFP:n kaltaisia integroituja tuottajia, jotka tarjoavat kaikkia teknisiä palveluja, sekä useita erikoistuneita yrityksiä, jotka tarjoavat vain tietyn tyyppisiä palveluja. Onkin huomattava, että SFP toimii jo ulkomaanmarkkinoilla, ja että rakenneuudistus suunnitelmalla pyritään tämän toiminnan jatkamiseen. Komissio haluaa huomauttaa, että valituksen tekijä toimii sekä Ranskassa että muissa jäsenvaltioissa. Tämän vuoksi on lisäksi huomattava, että perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun menettelyyn puuttunut

valittaja on useaan otteeseen esittänyt huomautuksensa sen jälkeen, kun ilmoitus menettelyn aloittamisesta on julkaistu ja lehtitiedot ovat ilmestyneet.

On syytä ottaa huomioon myös se seikka, että Euroopassa on markkinat myös televisio- ja elokuvatuotannolle. Näille markkinoille on ominaista eurooppalaisten tuottajien yhteistuotanto sekä audiovisuaalisen tuotannon esittäminen myös muissa kuin tuottajamaissa. Tämä seikka on erityisen huomionarvoinen, kun otetaan huomioon Ranskan hallituksen harjoittama aktiivinen toiminta audiovisuaalisen alan tuotannon jakelemiseksi muihin maihin.

Kyseistä tukea on näin ollen pidettävä perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdan mukaisena tukena.

6. TUEN SOVELTUVUUS YHTEISMARKKINOILLE,

Koska komissio on todennut kyseisen rahoitustuen olevan perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdan mukaista valtion tukea, sen on lisäksi tutkittava soveltuuko kyseinen tuki yhteismarkkinoille 92 artiklan 2 ja 3 kohdan nojalla.

Mainitussa 92 artiklan 2 kohdassa ja 92 artiklan 3 kohdan a ja b alakohdassa määrätyt poikkeukset eivät koske tarkasteltavana olevaa tukea, koska tukea ei ole tarkoitettu epäsuotuisten alueiden kehityksen edistämiseen eikä jäsenvaltion taloudessa olevan vakavan häiriön poistamiseen.

Kulttuurin ja kulttuuriperinnön edistämiseen tarkoitettuun 92 artiklan 3 kohdan d alakohdan mukaiseen tukeen voitaisiin kyseisen määräyksen perusteella soveltaa edellä mainittua poikkeusta. On huomattava, että kyseisen tuen tarkoituksena on taata SFP:n toiminta markkinoilla ja että Ranska ei ole toimittanut tietoja, joiden perusteella voitaisiin päätellä, että tuen tarkoituksena oli 92 artiklan 3 kohdan d alakohdassa tarkoitettu kulttuurin ja kulttuuriperinnön edistäminen. Komissiolle ei näin ollen jää muuta vaihtoehtoa kuin harkita 92 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettua tietyn taloudellisen toiminnan edistämiseen tarkoitettua tukea koskevan poikkeuksen soveltamista.

Tarkentaakseen 92 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettua poikkeuksen soveltamisedellytyksiä komissio laati vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseen ja rakennemuutoksiin myönnettävää valtiontukea koskevat suuntaviivat⁽²⁾, joissa määritellään tiettyjä edellytyksiä kyseisen poikkeuksen soveltamiselle. Näissä suuntaviivoissa erotetaan toisistaan pelastustuki sekä rakenneuudistustuki.

Kyseisissä suuntaviivoissa määritellään seuraavat perusteet rakenneuudistukseen myönnettävälle tuelle:

⁽¹⁾ Valtion suorittamat pääomansiirrot, EY:n tiedote N:o 9-1984 (katso 3.2 ja 3.3 kohdat niiden perusteiden osalta, jotka erottavat tukeen rinnastettavat pääomansiirrot sellaisista pääomansiirroista, joiden ei katsota olevan tukea).

⁽²⁾ EYVL C 368, 23.12.1994, s. 12

- tukeen on yhdistettävä toteuttamiskelpoinen rakenneuudistus- tai elvytysohjelma, joka esitellään komissiolle tarvittavan yksityiskohtaisesti, ja tuella on kohtuullisessa ajassa palautettava yrityksen pitkän aikavälin elinkelpoisuus;
- ehdotetuilla toimenpiteillä on mahdollisuuksien mukaan vältettävä aiheuttamasta kilpailun vääristymiä ja toimenpiteiden on oltava yhteisen edun mukaisia. Toimenpiteiden on edistettävä edunsaajan markkina-asemaa siinä määrin, että niillä oikaistaan mahdollisuuksien mukaan tuen aiheuttamat kilpailun vääristymät;
- tuki on rajoitettava mahdollisimman vähäiseksi ja se on suhteutettava rakenneuudistuksen hyötyyn ja kustannuksiin;
- yrityksen on pantava rakenneuudistussuunnitelma täytäntöön kokonaisuudessaan ja noudatettava asetettuja edellytyksiä;
- suunnitelman täytäntöönpanoa ja edellytysten noudattamista valvotaan komissiolle toimitettavien yksityiskohtaisten vuosikertomusten avulla.

6.1. Elinkelpoisuus

Rakenneuudistussuunnitelman merkittävimmät toimenpiteet liittyvät tuotantokustannusten, erityisesti henkilöstökustannusten alentamiseen, realistiseen liikevaihtoon pyrkimiseen ja tukien myöntämiseen. Vuoteen 2000 päättyvä kolmivuotiskausi, jonka aikana talouden tasapaino on määrä saavuttaa siten, että tulos on 28 miljoonaa Ranskan frangia, oman pääoman tuotto 14 prosenttia sekä oman pääoman ja taseen loppusumman suhde 32 prosenttia. Nämä tavoitteet ovat realistisia. Todennäköisyys, että tasapaino saavutetaan ja että se säilyy (jolloin varmistetaan pitkän aikavälin elinkelpoisuus) riippuu toimenpiteiden lopullisuudesta ja kestävyydestä sekä niiden välisestä koherenssista. Kustannusten alentamista noin 220 miljoonalla Ranskan frangilla (tai 28 prosenttia vuoden 1997 kustannuksista) vuosina 1997-2000 koskeva analyysi osoittaa, että laskua tapahtuu eri kustannusluokissa. Henkilöstökustannukset muodostavat merkittävimmän kustannusluokan, ja niitä alennetaan 130 miljoonalla Ranskan frangilla vuosina 1997–2000. Lasku on tarkoitus saavuttaa sekä vähentämällä vakituisten työntekijöiden määrää 996:sta 450 henkilöön vuoteen 2000 mennessä että turvautumalla vähitellen yhä enenevässä määrin teknisiin tilapäistyöntekijöihin (123 vuonna 1997 ja 270 vuonna 2000), joiden käyttö on vakituista henkilökuntaa edullisempaa. Tämä kustannusten lasku on kestävä säästöä ja edistää järjestelmällisesti ja lopullisesti tulosten parantamista.

Toinen tekijä, joka osoittaa suunniteltujen toimenpiteiden kestävyyttä ja koherenssia on henkilöstökustannusten ja liikevaihdon välinen suhde, joka suunnitelman toteutuessa ja ottaen huomioon 270 tilapäisen työntekijän

palikkaamisen vastaa alan normeja (eli suhde on 50–55 prosenttia vastaavissa teknisissä palveluissa tarjoavissa yrityksissä, esimerkiksi ranskalaisessa VCF-yrityksessä).

Ranskan viranomaisten suunnitelman mukaan aikataulussa huomioitu vakituisen ja tilapäisen henkilöstön kokonaismäärän vähentäminen sekä tilapäisen henkilöstön osuuden kasvattaminen ovat välttämättömiä yrityksen elinkelpoisuuden kannalta. Tämä ilmenee analyysistä, jossa on huomioitu näiden rakenneuudistustoimenpiteiden puuttuminen menneisyydessä. Lisäksi on korostettava, että yrityksen elinkelpoisuuden palauttaminen ei perustu liikevaihdon kohoamiseen vaan sisäisiin toimenpiteisiin. Kokonaistulojen odotetaan pienenevän vuoteen 2000 mennessä noin 30 miljoonalla Ranskan frangilla (eli 5 prosenttia vuoden 1997 tuloista); tätä arviota voidaan pitää realistisena, sillä liikevaihdon ja työvoiman kokonaismäärän suhdeluku on verrattavissa alan keskiarvoon. SFP:n osalta kyseisen suhdeluvun odotetaan parantuvan noin 731 000 Ranskan frangilla vuoteen 2000 mennessä tilapäisten työntekijöiden ansiosta. Tämä suhdeluku on lähes yhtä suuri (740 000 Ranskan frangia) NOB-yrityksellä (toimintojensa tehokkuudesta tunnettu alankomaalainen yritys), jonka toiminta ohjelmien tarjoajana on lähellä SFP:n toimintaa. Jos vertailu SFP:hen toteutetaan ainoastaan videotointojen osalta, SFP:n työntekijäkohdainen liikevaihto on noin miljoona Ranskan frangia, joka on samaa suuruusluokkaa kuin kilpailijoilla (VCF).

Liikevaihdon ja työntekijämäärän välisen suhteen parane-
misen kilpailijoiden tasolle pitäisi olla pääosin saavutettavissa yrityksen sisäisin toimenpitein eikä nostamalla palvelujen hintoja, mikä olisi vaikea toteuttaa. Se, että nykyinen suunnitelma vastaa audiovisuaalisella alalla tunnustettujen yksityisten ostajaehdokkaiden tekemää suunnitelmaa, jossa yrityksen elinkelpoisuus oli määrä saavuttaa samansuuruisella tuella, tukee merkittävästi analyysiä, jonka mukaan nykyisellä suunnitelmalla pystytään tehokkaasti palauttamaan yrityksen elinkelpoisuus.

Kustannusten alentamiseen tähtäävien toimenpiteiden toteuttamiseen sekä liikevaihdon parantamiseen tuotantokykyä kasvattamalla pitäisi riittää 2 500 miljoonan Ranskan frangin tuki. Tuki käsittää teollisen osan lisäksi rahoitusta koskevan osan, jonka tarkoituksena on menneisyydessä tappioita kärsineen yrityksen pääomien uudelleenjärjestely.

Kyseinen tuki on pienin mahdollinen tuki, jota yritys tarvitsee rahoituksen rakenneuudistuksen sekä toimintojen rakenneuudistuksen (erityisesti henkilöstökulujen alentamisen) toteuttamiseen, ja sillä parannetaan myös SFP:n tulosta, mikä on välttämätöntä yrityksen elinkelpoisuuden palauttamiseksi. Ilman rahoituksen rakenneuudistusta SFP:n oma pääoma olisi negatiivinen, mistä johtuen ilman valtiontukea yritys menisi konkurssiin, eikä teollista rakenneuudistussuunnitelmaa voitaisi toteuttaa.

Edellä esitettyjen seikkojen perusteella komissio katsoo, että tuet muodostavat kokonaisuuden, johon kuuluu pääomatuki sekä menneisyydessä otettujen velkojen maksaminen. Nämä kaksi tukiosaa ovat kiinteästi yhteydessä toisiinsa, eikä vain yhtä niistä kannata toteuttaa. Ilman molempia tukiosia yrityksen elinkelpoisuutta ei voida palauttaa. Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen asiassa 323/82, Intermills vastaan komissio, 14 päivänä marraskuuta 1984 antamassa tuomiossa ⁽¹⁾ on vahvistettu, että kaikkien toimenpiteiden kokonaisuuden arviointi on oikeutettua.

6.2. Vääristymien rajoittaminen

SFP:n liikevaihto on laskenut viime vuosina merkittävästi, mikä on johtunut sen kyvyttömyydestä tarjota tuotteitaan kilpailukykyisin hinnoin. Rakennuudistussuunnitelma vahvistaa liikevaihdon alhaisen tason. Koska SFP:n liikevaihto on laskenut ja markkinat samalla kasvaneet, kyseisen yrityksen markkinaosuus on pienentynyt merkittävästi. Tämä on keskeinen peruste tuelle. Toinen merkittävä peruste on rakennuudistussuunnitelmassa esitetty tuotantokyvyn lasku. Suunnitelman mukaan SFP:n palvelujen omakustannushinnoilla pitäisi pystyä kattamaan kaikki aiheutuneet kulut, mikä osoittaa, että SFP ei enää pystyisi välttämään kilpailuolosuhteita, joissa sen kilpailijoiden on toimittava.

Lisäksi komissio katsoo, että SFP:n vaikeudet johtuvat sen liiketoiminnan erityisluonteesta markkinoilla. SFP kuului audiovisuaalisen alan julkiseen sektoriin. Tältä ajalta on peräisin yrityksen raskas talousrakenne, joka heikentää sen kilpailukykyä, ja se toimi tuolloin julkisin varoin. Puhtaasti julkisia palvelujen tarjoajia, jotka toimittavat vain julkisille kanaville eivätkä kilpaile markkinoilla, on edelleen useimmissa jäsenvaltioissa. Jopa Ranskassa on muita julkisia palvelujen tarjoajia kuin SFP. On kuitenkin aiheellista todeta, että SFP:n rakennuudistus on välttämätön sen elinkelpoisuudelle, mutta se on myös monimutkainen prosessi, jonka aikana tietynasteista kilpailun vääristymistä ei voida välttää.

6.3. Tuen rajoittaminen

Tukea käytetään tiettyjen tavoitteiden savuttamiseksi ja se on tiiviisti yhteydessä näiden tavoitteiden edellyttämiin rahoitustarpeisiin. Tukea ei siis voida pitää liian suurena. Myös se, että tuen avulla pyritään ainoastaan rahoituksen tasapainoon, on todisteena tuen oikeasta koosta. Tulosten parantuminen ei uhkaa vääristää kilpailua jatkuvasti. Tästä näkökulmasta katsoen tuet eivät siis ole yhteisen edun vastaisia.

⁽¹⁾ Kok. 1984, s. 3809, perustelujen 39 kohta.

Tukea ei ole mahdollista rajoittaa alle 2 500 miljoonaan Ranskan frangiin, koska tällöin ei saavutettaisi odotettuja tuloksia, jolloin SFP ei pääsisi tavoittelemaansa tulokseen eli se ei saavuttaisi elinkelpoisuutta.

6.4. Suunnitelman toteuttaminen ja edellytykset

Huolimatta siitä, että kaikki rakennuudistussuunnitelmassa esitetyt toimenpiteet on toteutettava, on muistettava, että Ranskan viranomaisten mukaan henkilöstökuulujen alentaminen on keskeinen osa suunnitelmaa. Komissio katsoo, että tätä arviointia tukevat menneisyydestä saadut kokemukset, jotka ovat osoittaneet, että yritystä edelleen vaivaavat ongelmat ovat selvästikin seurausta siitä, että henkilöstökustannukset ovat olleet toimintoihin nähden liian korkeat. Tästä johtuen komissio vaatii erityisten takuiden asettamista. Rakennuudistussuunnitelman onnistumisen varmistamiseksi on välttämätöntä, että Ranska ei myönnä tukea ennen kuin on saatu toteutettua kaikki suunnitelman osat, mukaan lukien henkilöstökustannusten alentaminen.

Tuen myöntämisessä on noudatettava suunnitelmaa siten, että tuet maksetaan vasta silloin, kun SFP todella käyttää ne suunniteltuihin tarkoituksiin.

Vaikka tämän päätöksen mukaan tukea ei pidetä liian suurena rakennuudistustukia koskeviin arvioihin verrattuna, komissio ei voi olla kiinnittämättä huomiota siihen, että sama yritys on vuodesta 1986 alkaen saanut erilaisia tukia, joiden yhteenlaskettu määrä on huomattava. Näistä tuista kaksi hyväksyttiin rakennuudistustukina. Selvä on, että tämän päätöksen kohteena oleva tuki on viimeinen SFP:lle tai sen toiminnalle myönnettävä tuki, lukuun ottamatta poikkeuksellisia ja yrityksestä riippumattomia olosuhteita, joita tässä vaiheessa ei voida ennustaa (tämän periaatteen viimeaikaisesta soveltamisesta katso asiassa Thomson S.A. vastaan Thomson multimedia 1 päivänä lokakuuta 1997 tehty komission ehdollisesti hyväksyvä päätös ⁽²⁾).

Ranska ei suosi SFP:tä suoraan eikä välillisesti julkisten televisioyhtiöiden kautta siten, että se velvoittaisi nämä yhtiöt tekemään tilauksia SFP:ltä.

6.5. Yksityiskohtaiset kertomukset

Rakennuudistussuunnitelmien kohdalla komission vakiintuneen käytännön mukaisesti ja erityisesti ottaen huomioon tuen määrän ja suunnitelman oikean toteuttamisen merkityksen komissio käyttää tämän suunnitelman toteuttamisen valvonnassa Ranskan viranomaisten tekemiä puolivuositaisia kertomuksia.

⁽²⁾ EYVL L 67, 7.3.1998, s. 31

7. PÄÄTELMÄT

Marraskuun 24 päivänä 1997 laaditun SFP:n rakenneuudistussuunnitelman mukaiset tuet, eli 1200 miljoonan Ranskan frangin teollinen rakenneuudistustuki sekä 1300 miljoonan Ranskan frangin rahoituksen rakenneuudistustuki, ovat EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdan sekä ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdan mukaista tukea.

Kyseisen tuen voidaan katsoa soveltuvan yhteismarkkinoille EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan c alakohdan sekä ETA-sopimuksen 61 artiklan 3 kohdan nojalla sillä edellytyksellä, että Ranska noudattaa tässä päätöksessä säädettyjä edellytyksiä.

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Ranskan myöntämä tuki, joka sisältyy Societe française de productionin 24 päivänä marraskuuta 1997 laadittuun rakenneuudistussuunnitelmaan ja joka muodostuu 1200 miljoonan Ranskan frangin (182 miljoonaa ecua) teollisesta rakenneuudistustuesta ja 1300 miljoonan Ranskan frangin (197 miljoonaa ecua) rahoituksen rakenneuudistustuesta, soveltuu yhteismarkkinoille Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan c alakohdan ja Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen 61 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla edellyttäen, että Ranska noudattaa 2 artiklassa säädettyjä edellytyksiä.

2 artikla

1. Ennen jokaista tuen maksamista Ranskan on taattava komissiolle, että vahvistetaan lopullisesti rakenneuudistussuunnitelma, mukaan lukien henkilöstön vähentämissuunnitelma sekä näiden vähennysten aikataulu.
2. Tukea maksetaan ainoastaan sitä mukaan kuin suunnitelmaa toteutetaan.
3. Tämä tuki on viimeinen SFP:lle myönnettävä tuki; tulevaisuudessa ei voida myöntää uutta tukea, lukuun ottamatta poikkeuksellisia ja yrityksestä riippumattomia olosuhteita, joita tässä vaiheessa ei voida ennustaa.
4. Ranska toimittaa komissiolle kuuden kuukauden välein 1 päivästä tammikuuta 1998 vuoden 2000 loppuun asti yksityiskohtaisen kertomuksen suunnitelman soveltamisesta.
5. Ranska ei suosi SFP:tä suoraan eikä välillisesti julkisten televisioyhtiöiden kautta siten, että se velvoittaisi nämä yhtiöt tekemään tilauksia SFP:ltä.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu Ranskan tasavallalle.

Tehty Brysselissä 21 päivänä tammikuuta 1998.

Komission puolesta

Karel VAN MIERT

Komission jäsen